

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

K predlogu Schmerlingovemu.

(S Štajerskega.)

Prečitali smo te dni govore, ki sta jih imela gospod ministerski predsednik grof Taaffe in gosp. vit. Schmerling v gospodski zbornici; zadnji je utemeljeval svoj predlog proti naredbi ministra barona Pražaka, prvi je zagovarjal naredbo, kot v zakonih utemeljeno in praktičnim razmerah ustrezajočo; a da ne rečemo samo, praktičnim razmeram ustrezajočo, marveč kot tako, ki jedino zagotavlja in more zagotavljati one uspehe, ki so ideal „justitiae distributivae“. Vitez Schmerling proti — grofu Taaffeju! Znameniti osobi in še znamenitejša načela, koja zastopata! Posebno znamenit je vitez Schmerling; kajti njemu se je tudi račilo, poudarjati tudi razmere na spodnjem Štajerskem, Koroškem in Primorskem. Mi bi žalili osobo častitega starca, vprašajoč ga: gospod ali pa poznate Vi tudi razmere v teh kronovinah iz lastne skušnje? Ako ste jih pa kdaj poznali, Vam je li bilo možno ocenjevati pristno tiste faktorje, ki so s temi razmerami v tesni zvezi, ki jih urejajo in določujejo. Toda ošabni nečemo biti. Starost nam je častna tudi pri nasprotniku. Vitez Schmerling, predsednik najvišjemu sodišču pravi, da ima stranka pravico zahtevati, da dobi v svojem jeziku odlok sodnijski. Dobro! Sodnik je za stranko, ne stranka za sodnika. To priznava tudi gosp. vit. Schmerling.

Kaj pa poreče k temu gosp. Stremayer, podpredsednik najvišjemu sodišču? Nedavno je bil ban ket na Dunaji, pri kojem je govoril on z ozirom na Pražakovo naredbo besede, koje so fakcijsni listi hitro ulovili in jih v svoj prid tolmačili. Rekel je namreč, da zdaj vlada duh, iz kojega se da posneti, da je treba juristu bolj slovnice se učiti, kakor „corpus juris“. Kaj porečejo tisti gospodje pravoznanske stroke, ki so nižji od gospoda Stremayerja, vendar pa višji od tistih, ki nam delijo pravico v prvi instanci, tega ne vemo. Sodili bi jih lahko po njihovem sadu. Pa to je kočljiva stvar. Damoklejev meč tiskovnega zakona pristrže nam takoj besedo. Poznamo pa gospode, ki nam pravico v prvi instanci dele, iz vsakdanjega življenja, iz vsakdanje skušnje. Gospod vitez Schmerling pravi, stranka naj dobi odlok v svojem jeziku? Koliko sodnikov pa je na spodnjem Štajerskem, ki bi se ravnali po tem

načelu? Ako jih naštejemo na prste obeh rok, bi nam še menda preostajalo prstev. A da govorimo „in contrarium!“ Poznamo take, ki so načeloma nasprotni, poznamo take, ki si s hudomušnimi zasnobnimi opazkami hladijo svojo nevoljo, ako se slovenska uloga ulož; poznamo take, ki zemljiščno-knjižne uloge odbijajo kot nepostavne, ako je v zemljišni knjigi zapisano ime Kowatschitsch, a stranka zdaj piše Kovačič, ker baje identnost ni dokazana. Poznamo take, ki slovenskih tiskovin zaradi mržnje naročiti nečejo, ker baje ni praktične potrebe, če ravno živi v dotičnem okraji nad 16.000 Slovencev in kakih 2000 Nemcev. Poznamo celo takega, ki celo, če mu tudi podrejeni pristav reši slovensko ulogo v slovenskem jeziku, tacega odloka podpisati neče, ker nove slovenščine baje ne umeje. Imena bi lahko imenovali, pa jih nečemo, kajti hitro bi se reklo: kruha mu je zaviden; sram ga bodi! Vendar vitez Schmerling pravi, stranka naj dobi odlok in razsodbo v svojem jeziku; vitez Stremayer tarna, tako daleč smo prišli, da se moramo slovnice bolj učiti nego „corpus juris“, sodnik prve instance neče naročiti slovenskih tiskovin in podpisati slovenskega odloka. Če bo dr. Derschatta ali dr. Starkl zasedel kdaj ministerski fotelj, bo rajši dekretaliter uničil vso slovenščino in hrvaščino rekoč: germanizujmo rajši, germanizujmo na vse kriplje; kaj potrebujemo slovenščine zmožnih in slovensko uradujočih uradnikov? Iztirajmo jih ali jih postavimo v pokoj! Saj se vse premalo germanizuje! No, da ne govorimo več v sarkazmu! Nemec je prototip globoke učenosti; saj imajo naslov „die Nation der Denker“. Kot taki misleci „ex professo“ se uglo bijo navadno v tak teoretičen doktrinarizem, da človeku temno pred očmi postaja, čitajočemu njihove argumentacije in protirazloge. To opazujemo tudi pri razsodbah nemških sodnikov.

Ali pa ugaja tak globok doktrinarizem tudi praktičnim zahtevam v pravosodnej stroki? Svobodno in po pravici rečeno, da ne. Tiste stranke, katerih ne prepričajo razlogi sodnika v gladkem prostem jeziku pisani, ne bodo prepričali tudi razlogi, ki so v globokoučenem in visokodonečem jeziku pisani, razlogi, ki stvarno ne pobijajo eventualnosti prve in druge vrste, nego celo eventualnosti desete in dvanaajste vrste ne, razlogi, ki se sučejo o takih ugovorih in protiugovorih, katerih še se stranka

posluževala ni. Taki „globokoučeni“ razlogi se po našem mnenju raztezajo celo „ultra petita partium“.

Da nas nihče krivo ne umeje! Sodnik, ko je naredil praktični izpit, naj si strokovnim študijam ne odteguje; gojiti jih mora, kakor poprej ali še bolj. Pa da bi se rekalo, ker ta sodnik ali uradnik zna dva jezika, nemški sodnik pa samo jednega, tedaj je prvi v praksi slabši jurist od slednjega, je — nezmisel. Pa če je kaj takega mogoče, naj se uredijo praktični izpiti po strožjem slogu. Ugovarjal nam bode kdo, da tedaj zahtevamo od vsakega uradnika, ki je pri centralnej oblasti, znanje vseh „landesüblichen Sprachen“. To v Avstriji ni mogoče, pa ljubši nam je „caeteris paribus“ uradnik, ki zna dva jezika od onega, ki zna samo jednega, pa je tako globoko učen, da v gozdu nič dreves ne vidi.

Pa da ne pretiravamo! Poznat nam je uradnik globoke učenosti, ki je bil svoje dni v Gradci pri deželni sodnji za pristava. Bil je posebno znamenit referent v civilnih zadevah in odkazovali so mu najtežje civilne pravde. Ta talent ni mogel ostati skrit in postal je okrajni sodnik. Preseli se na deželo, kjer je bil bagatelni sodnik in vodja sodnije. Zbog svoje učenosti pa bagatelnim razpravam ni bil kos. Pri vsakem tavnem ugovoru je mož tako pretehtaval in argumentoval sem ter tja, da še v prvi vrsti razsoditi ni mogel, ali je ugovor dejansko utemeljen — ali pa izmišljen, jalov, sploh nemogoč. Mož ni mogel opravljati svoje službe tudi, zbog učenosti ne, in zapustil je svoje višje mesto, ter povrnil se v Gradec nazaj za — pristava. To je jasen dokaz, da sama učenost ne more še narediti dobrega sodnika.

Že mojster Göthe pravi: „grau ist alle Theorie.“ Naši sodniki na Kranjskem so se poprijeli večinoma slovenskega uradovanja s slovenskimi strankami. Kdo more in sme zavoljo tega reči, da so slabši uradniki od svojih prednikov, ki so uradovali nemški. Seveda nekateri višji birokrati v Gradci in na Dunaji uvažujejo duševne lastnosti čisto mehnično trdeč takole: „Ker sem jaz, ki sem dober strokovnjak, postal to, kar sem, le po lastnih študijah in ker mi te neso dopuščale, se naučiti, drugega jezika, moraš torej ti, ki znaš dva jezika dobro, kot strokovnjak „caeteris paribus“ manj veljati.“ Ta argumentacija je pa čisto jalova in ni-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Dvanajsto poglavje.

(Dolge.)

Mabel jo je občudovala ter jej z očmi rado vedna sledila, ko se je počasi prek prehoda pomikala, pozdravljajoče mnogobrojne prijatelje odzdravljala ter se nazadnje približavala mestu, katero si je bil Dudley kot kaj ugodno opazovališče izbral. „Gospica Vaughan, sem prihaja sol zemlje“, rekel je s podsmešnim glasom. „Naslanja se na roko, ki največje spoštovanje zasluži.“

„Kaj imeniten par se vidi“, rekla je Mabel goreče ter se je z vprašavnimi očmi vanj obrnila, kajti rada bi bila kaj več o njiju slišala.

„Ta žena“, nadaljeval je Dudley, „je generalissimus vojske novošegnih novščin, — poveljnika krdela ljudomilih amazonk, ki pred seboj vse porazijo. Pozvala naju bode pred vojni sod“, vzklik-

nil je hlinijoč nenadno nemirnost, ko se jima je bližala. „Kako bi jej ušla? V petih minutah bodeva ujeta, preiskana in izpraševana, uličena ali prepričana in obsojena.“

„Podoba je, da nosi le mirovno orožje“, rekla je Mabel smehljaje, „in deniva, da ima drugo, kaj pa sva storila, da bi naju napadala?“

„Vredna sva že njenega napada“, odvrnil je Dudley, „zlasti vi, Ali ne vidite, da novince in novinke nabira?“

Čestitljiva gospa, o katerej je Dudley se drznil tako lahkomišelnost govoriti, bila je ravno naletela mladi devojki, ki sta prek prehoda šli. Postavši za trenotek, da je z živahnejšo izmejo obeh govorila, položila je kaj ljubko svojo roko na glavo drugej, vitkej svetlolasej deklici, ki je z obrazom, polnim najljubeznjivejšega spoštovanja zrla v staro prijateljico.

Ko je Mabel videla očitno ljubezen, katero je stara gospa uživala, zdelo se jej je, da bi jo premočne veselilo, ko bi stara gospa jo s svojim prijateljstvom počastila; in če prav je Dudleyevo obnašanje nekaj zmanjševalo nje navdušenost, vendar

je nehoté opazovala vsakatero nje stopinjo, vsakatero nje gibanje, kajti nje zunanost je zavračala vsakatero zasramovanje in zabavljanje.

„Saj vidite“, nadaljeval je, „gospa Parcival je prednica svojim podanikom in podanicam. Nje delavnost, nje krepost je nedosežna in nje pogumnost jo zmira postavlja na čelo vsem abotnim podjetjem (quixotic enterprise). Zlate misli ima za se in nje vera (kredit) je neomejena. Čudovito je, koliko istine (kapitala) se dan denašnji lahko iz rev in nadlog ubožniših ljudi nabira.“

Mabel je še zmoraj molčala, premišljevala je besede svojega spremljevalca ter se je nadejala še več slišati.

„Nosi kot zmeraj isto vojno obleko“, rekel je Dudley po kratkem prenehljaji, „črno svilo in brusselske čipke; tudi ima, kot vidim, isto vojaško spremstvo. Gospod na strani je nje pastorek, general Parcival od redne vojske. Že dvajset let se skup kažeta (pri paradi). To priča o veliki zločnosti in jednosti rodovine v neugodnih razmerah. Slišal sem tudi, da je bilo jako težavno, premoženje te rodovine popolnoma urediti.“

čeva. Kajti skušnja uči, čim obširnejša se daje mlademu duhu hrana, tem intenzivnejše prošinja duh v krepkejši možgani, starosti ono specialno stroko vede in omika, koje si je dotičnik izbral za poklic.

Iz tega bi torej sledilo, da se tisti mlajši uradniki, ki v jezikovno mešanih krajih uradujejo utrakvistično, zaradi tega še ne smejo zmatrati za slabейše od onih, ki razumejo samo nemški jezik.

(Konec prih.)

Govor slov. poslanca dr. L. Gregorca

v državnem zboru dne 3. maja 1887.

Visoka zbornica! Dovoliti dispozicijski fond vladi je toliko, kakor izreči zaupnico sedanjemu ministerstvu.

Moram priznati, da so moji slovenski volilci l. 1880. mnogo zaupanja imeli v sedanjo vlado. Toda od tiste dobe so ga precej izgubili. Ako torej vendarle govorim in glasujem za dovolitev dispozicijskega fonda, storim to z drugega stališča.

Meni je sedanje ministerstvo le pripravljalo ali prehodno ministerstvo na ono, katero bode kdaj pozvano, da Avstrijo uredi, kakor to zahtevajo posebnosti te države z mnogimi narodi in deželami. Vmes ne smemo pustiti nobenega nemško-liberalnega ministerstva.

Glasujem nadalje za dispozicijski fond z ozirom na velike ovire, katere je to ministerstvo imelo prebijati, zlasti v začetku. Slavno znane oktoberske diplomi sovražna stranka vladarila je na veliko nesrečo Avstrije predolgo — 20 let. V tem času preskrbela si je krepkih pozicij in močnih trdnjav, iz katerih je ni bilo možno precej izrinoti. Ustanovila je mnogo novih služeb in v teh in v starih službah namestila večinoma le svojih pristašev. To je tudi uzrok, zakaj naredbe sedanjega ministerstva nahajajo toliko nasprotstva zlasti v uradniških krogih, da uradniki podpirajo opozicijo. Grof Taaffe pač ni mogel v 6 letih vseh teh gospodov poslati v penzijo, še manje v tartar ali elizij. Za stavljenje nove Avstrije pa tudi neso porabni. Zato moramo potrpljivo čakati, dokler jih smrt ne pobere.

Glasujem za dispozicijski fond, ker priznavam velike zasluge tega ministerstva za trebljenje v naših strankarskih razmerah. Velika, štimana, mogočna, ošabna ustavoverna stranka leži ob tla vržena in razdrobljena. Njeni prorok Jeremija (Karneri) spominja vsako leto vsaj po enkrat visoko zbornico po svojih tužnih žalostinkah na nekdanjo veličast in slavo preminule svoje stranke. (Veselo na desni.)

Pa tudi naslednja mogočna opozicija, tako zvana združena levica, je premagana. Sprva štela je le za 2—3 glase manje nego nova vladna večina. Toda sedaj je razdejana. Oddelek zavil jo je na stranpotje in tira obupno politiko. Nedavno smo tukaj slišali dva takšna politikarja obupneža. Dovoljujem ju nekoliko zavrniti. Prvi (Schönerer) razlagal je nekakšen gospodarski program. Kar je v njem kaj prida, to je prepisano s programa nemških konservativcev, kar pa zadeva njegovo nasvetovano in hvalisano carinsko unijo s prusko Nemčijo, temu ugovarjam kot avstrijski Slovan prav odločno. (Bravo! bravo! na desni.) Kaj pomenja ta carinska unija? Ona pomenja v gospodarskem oziru popolni propad našega vinogradarstva (Bravo! bravo!

na desni), popolni propad vsega našega kmetijstva (Res je, na desni). Pa tudi v političnem oziru je carinska unija nevarna. Ona pomeni konec Avstrije, aneksijo. In to se je tudi izreklo. Da reko se je, da bi naj tako Avstrija zrastle s prusko Nemčijo v jedno celoto. No, to bi nam bilo prečudno polutarstvo, spaka, zoper katero protestujem. (Bravo! bravo! na desni.)

Drugi politikar obupnež je pa Mariborski poslanec (Ausserer). Poslušajoč njegov govor, zdelo mi se je, da se je gospod spozabil misleč, da je v kakšnej krčmi v Mariboru. (Poslanec Bendel: to je vendar prerobato! — Klici na desni: mir) On je v krčmi psoval na Čehe nazivljajoč je: lumpe, a nas Slovence še grše lumpe. (Poslanec Richter: zmiraj stara neumnost, vse to je bilo že ovrženo! — Klici na desni: nič ni bilo ovrženo). Misli sem, da bode tukaj v tej visokej zbornici bolj zmeren.

Toda: naturam si furca expellas, iterum reccurret — narave še s silo ne ukrotiš — in zato: rej se nesem preveč čudil, ko zaslišim, kako je na češkega poslanca Cukra pognal psovko, katero so v stenografnem protokolu menda z ozirom na njeno nedostojnost izpustili. Dobro, če so jo tako zagreblili po izreku se je bila (sikofanten.) Ministerskega predsednika je meni nič tebi nič spravil v dotiko s cinizmom, nas Slovence je pa opsoval rabeč besedo: „Windische?“ (Posmehovanje na levi.) V pojasnjenje bode visokej zbornici povedano, da ima beseda „Windischer“ v ustih narodnega nasprotnika, kakeršen je g. Ausserer, za Slovence tisti zaničevalni pomen, kakor za Nemca beseda „švob“ v ustih nadutega Madžara. (Res je: na desni, — posmehovanje na levi in klici: ni res.) Isti g. Ausserer smešil je tudi naš narod slovenski navajoč nek dogodek, ki je se baje vršil pred okrožno sodnijo Celjsko. Nekemu slovenskemu zločincu so predčitali v „novoslovenščini“ spisan sestavek. Zločinec odkloni rekoč: tega ne razumem, to je nemško! No, kaj sledi iz tega? Kaj druga, nego, da zločinec tudi nemški ni znal, da torej nobenega jezika ni prav razumeval, ne slovenskega pa ne nemškega. (Posmehovanje na levi.) S tem pa je dokazano, da je ovi zločinec bil ubog trap, ki je zahajal v sedanjo novo šolo nemčevalnico! (Zopet posmeh na levi — pritrjevanje na desni.) V teh šolah se človek ne nauči nobenega jezika prav, ne nemškega pa ne slovenskega. Na zadnje ne zna nobenega. To so šole beznice za vzgojo bebcev in trapežev. (Bravo! bravo! na desni.)

Djal je tudi, da slovenščina ne sodi za književni jezik. Ljubi Bog, kaj to briga g. Aussererja? Če res naš jezik ni za književnost, bodi zadovoljen, saj bode tako nas hitreje in lažje ponemčeval, za kar toliko gori. Sicer pa družba sv. Mohora prav sedaj dela priprave, da svojim 32.000 družbenikom letošnjim razpošlje 192.000 knjig. G. Aussererju na grozo ali v pouk bodi pristavljeno, da so vse te knjige pisane v novoslovenskem književnem jeziku. (Čujte! in bravo! na desni.) Slovenski narod, čeprav majhen, deluje na književnem polju tako marljivo, da mu statistikarji odkazujejo prvo mesto precej za vrlimi Danci.

(Dalje prih.)

Občni zbor društva „Narodni dom“

bil je preteklo soboto ob 7. uri zvečer v čitalnični dvorani. Ko je bilo zastopanih 55 glasov, torej več nego po pravih določbah število, otvori predsednik dr. Mosché zborovanje in prečita naslednje upravno poročilo:

Slavni zbor! V smislu §. 7. društvenih pravil vršiti se ima občni zbor vsako leto meseca marca. Upravni odbor se žalibog v tem oziru ni mogel strogo ravnati po pravih, za kar prosi oprostjenja. Kajti, imel je po sklepu zadnjega občnega zbora poleg drugega tekočega dela sestaviti tudi zgodovino „Narodnega doma“, dal je tiskati bilanco koja se je razposlala častitim društvenikom, in to je zavleklo občni zbor do današnjega dne.

Omeniti mi je pred vsem, da je letos kakor lani gospod J. Kersnik blagodušno v knjigovodstvu podpiral upravni odbor, za koje rodoljubno požrtvalnost izrekam temu gospodu najiskrenejšo zahvalo.

Kakor že pri zadnjem občnem zboru za leto 1885 naglašano, omejevalo se je delovanje upravnega odbora tudi leta 1886 na nabiranje novcev v pomnoženje društvenega kapitala in vestno oskrbovanje društvenega premoženja. — Večjega podjetja se upravni odbor ni mogel lotiti radi tega, ker je itak društvo sv. Cirila in Metoda skoro vse narodne moči absorbiralo.

Vkljub tem za naše društvo neprilicnim razmeram pa je „Krajcarska podružnica“ neumorno in uspešno delovala. To kaže svoto nabranih novcev — blizu 4000 gld. — Hvala iskrena in slava dotičnim gospodom.

Upravni odbor pečal se je vsled poziva nekaterih narodnih društev z vprašanjem, ali bi kazalo kupiti hišo kot začasno zavetje narodnim društvom. Ker pa je „Narodnemu domu“ po pravih skrbeti za nakup ali sezidanje stalnega in ne začasnega doma, ustreči ni mogel prošnji dotičnih društev.

Z veseljem konstatujem, da je tekom leta 1886 pristopil k društvu neimenovan gospod kot ustanovnik, ki je žalostnim povodom smrti svojega sina daroval našemu društvu znesek 1000 gld. Slava mu!

Ravno ta rodoljubni gospod pa mi polaga na jezik besede, s katerimi je zaključil svoj list:

Spominjajmo se „Narodnega doma“ ob veselih in tudi žalostnih prilikah!

Ko je potem predsednik dr. Mosché tajniku dr. Kotniku in blagajniku dr. Starétu za njih delovanje izrekel zahvalo, se izvestje predsednikovo jednoglasno odobri.

Na vrsto pride potem poročilo blagajnikovo o denarnem prometu in bilanci, katero smo bili v našem listu že priobčili. Pri tej točki vname se daljša debata, katere se udeležujejo gg. dr. Vošnjak, Fr. Ravnikar, dr. Gregorič, dr. Kotnik, Murnik, dr. Jarc, Hribar. Dr. Vošnjak je za to, da se ne nalaga toliko denarja v kranjski hranilnici, marveč pri slovenskih posojilnicah. Fr. Ravnikar pa, da se kupijo državni papirji. Blagajnik dr. Stare pa konstatuje, da stanje premoženja ni več tako, kakor je izkazano v bilanci z dne 31. decembra 1886, kajti dne 1. maja t. l. je denar tako naložen: V gotovini 383 gld. 14 kr.; pri kranjski eskomptni banki 106 gld. 34 kr., pri kranj-

Dudley je zadnji stavek kaj tiho govoril, kajti predmet njegovih opazek je bil le malo stopinj od njiju ter je oči obračal vanj, kot bi mu hotel besede potrditi.

„Ali se drznete počakati napad ter se žrtvovati?“ vprašal je Dudley na tihem ter se h kratu ozrl, kot bi pribežališča iskal.

„Jaz se tega ne bojim,“ odvrnila je Mabel; „saj mene še ne gleda.“

„Dovolite mi potakem,“ rekel je kaj uljudno, „da vam pojdem po nekaj ohladnine.“ In tekel je za služnikom, ki je z desko polno ledenine mimo šel. Tako se je ognil sili na videz toli strašenega spoznanja.

Njegov pogovor je bil sedaj toli podsmešljiv, sedaj pa toli šaljiv, da Mabel nazadnje ni mogla določiti, ali je le jedno besedo resno govoril. Tudi je bila prepričana, da se je Dudley le nalašč bal, da bi gospe ne naletel. Vender njegove besede in njegovo vedenje niso bile brez učinka; nje plemenito, zaupno srce je bilo okuženo z neprijetnimi slutnjami. Usiljena nje sumnja o čezmernih nepetostih stare gospe je bila tolika, da se je za-

res nadejala, gospa jo bode kar naravnost in brez vse predstave nagovorila, ko se je bila prav pred njo ustavila. Zato je bila malo v zadregi, ko je osoba, za nje hrbtom sedeč, dotaknila se nje roke ter jej s prijaznim glasom rekla: „Mislim, da gospa mene išče. Bodite toli dobri ter se ustopite malo na desno!“

Mabel je v hipu stopila v stran. To storivši je zadela na brgli, ki sta na tla padli; naznanjali sta jej popolno nezmožnost onega predmeta, do katerega se je navidezna neolikanost obračala.

Ko se je pripognila ter bergli lastnici vrnila, opravičivši se zaradi neljube neoljudnosti, posmehljal se je gospa Parcival prijazno nje milini; vender se za njo dalje ni zmenila, ampak jela se je pogovarjati z zanimivo krulovo gospo. Predno se je Dudley z ledenino vrnil, spremljala sta stara gospa in general Parcival hromo gospo v drugo sobo.

Pozneje je Mabel z navadno svojo blagosrčnostjo sprejela povabilo, naj bi se pridružila plesoči mladini, ki je v godbini sobi rajala ter še jedne plesalke potrebovala. Kolikor mlada je tudi bila, vender so bile mlajše skoro vse devoyke, ki so se

današnje rodovinske slavnosti udeleževale; tudi nje plesalec je bil komaj toli velik kot sama. A radostna se je pridružila njih veselici ter je kmalu pridobila vsa srca mladostne družbe. Bil je starošegen ples. Ko je Mabel radostna zvršila svojo nalogu, usedla se je smijoč in vsa zasopljena.

„Stara mati! slišite, vaš ples se krasno pleše“, zaklical je nje plesalec, stopivši ves radosten skozi odprte duri v bližnjo sobo ter nagovorivši gospo Parcivalovo. Ta je z očitnim veseljem in zanimanjem opazovala ples, ter živo se pogovarjala s starijem gospodom v dolgi suknji, katerega je bila Ludvika ožak Noa krstila. Gospa se je posmehljala ter je prijazno prikimala dečkovim besedam. Tudi je Mabel opazila, da se je par, nehajoč plesati, z enakimi znamenji zadovoljnosti z njo sporazumljeval.

„Ta ples smo zaplesali na ljubav stari materi“, rekel je Mabeli nje plesalec. „Pred petindvajsetimi leti so ga plesali pri ženitvanji naše gostilke. Moja mati je bila takrat družica; in stara mati je nasvetovala ta ples na spomin na stare čase.“

Ko je dečko imenoval svojo mater, pogledal je pristrčno v gospo, ki je pri klavirju sedela. Sedaj

ski branilnici 25.288 gld. 15 kr., pri posojilnici v Postojni 1093 gld. 37 kr., na Vrhniki 2354 gld. 50 kr., v Celju 2214 gld. 19 kr., pri obrtniskem pomožnem društvu v Ljubljani 10.840 gld. 54 kr., pri posojilnici na Ptuiju 2178 gld. 75 kr., v Kopru 1061 gld. 95 kr., v Pišecah 1071 gld. 87 kr., pri posojilnici Ljubljanske okolice 5600 gld., v poštini branilnici 103 gld. 84 kr., 6 premijskih obligacij „K. k. priv. allg. Bodencreditanstalt“ po 100 gld. (600 gld.), jedna papirna renta 100 gld., 1 delnica „Narodnega doma“ v Rudolfovem 50 gld. — To izvestje vzame se na znanje, predsednik pa izjavi, da bode novi odbor uvaževal in kolikor možno izvrševal vse danes izrečene želje.

V imenu pregledovalnega odseka poroča g. Fr. Ks. Souvan, da so vse knjige v popolnem redu z bilanco in z izkazanim imetkom, kar se na znanje vzame. V pregledovalni odsek izvolijo se z vsaklikom gg.: Fr. Ks. Souvan, dr. Papež, Fr. Ravnikar, V. Petričič in V. Rohrmann.

V upravni odbor pa so bili izvoljeni: dr. Mosche, predsednik s 50 glasovi, odborniki pa: dr. Bleiweis Trsteniški z 48, dr. Stare z 41, Ivan Murnik z 51, dr. Kotnik s 53, dr. Gregorič s 53, prof. Pletersnik s 53, E. Lah s 53, I. Hribar z 48, dr. Vošnjak s 47, dr. Jarc s 53, Ferdinand Souvan z 31 glasovi.

Dr. Gregorič naposled predlaga, da bi se skoro napravil „Narodnega doma“ načrt, na kar predsednik dr. Mosche javlja, da se bode to v kratkem zgodilo in sicer se bode za podlago vzel načrt „Česke Besede“ v Brnu. — Potem se zbor zaključi.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 9. maja.

Nemški listi so se že veselili, da je odsek gospodske zbornice vsprejel predlog srednje stranke, da Pražakova jezikovna naredba sicer ni nezakonita, da pa naj vlada le obdrži nemščino za notranji uradni jezik pri sodiščih. Na glas so trobili mej svet, da je do nezaučnica vladi, in madejali so se, da vlada tudi pri tem ne bo nezaučnica. Še v sobotni listi, ki so jih izdali liberalni listi, da bode vlada, ki jo je dobila v zbornici 5 glasov večine, najbrž pa ostala v manjšini. Glasovanje gospodske zbornice je pa pokazalo, da so delali račun brez krčmarja. Pri seji v soboto je bilo 120 članov gospodske zbornice. Za prvi del predloga srednje stranke, da se ne more izvajati nezakonitost vladne naredbe, glasovalo je le 5 članov srednje stranke, za drugi del predloga srednje stranke, da naj vlada ohrani nemščino v uradih v tej meri, kakor je bila do sedaj, je glasovalo 47 levitarjev in pristašev vladne stranke, proti pa 72 pristašev desnice in srednje stranke. Za Schmerlingov predlog, da naj se razveljavi dotična jezikovna naredba, glasovalo je le 40 levitarjev in pristaš srednje stranke knez Karol Trautmannsdorff. Prvi del predloga desnice, da jezikovna naredba ne vzbuja nikakih resnih nevarnostij, bil je vsprejet z 72 proti 47 glasom, drugi del, da tudi v političnem oziru proti njej ni nikakih pomislekov, bil je pa vsprejet s 67 proti 52 glasom. Glasovanje gospodske zbornice je le zaupnica za vlado.

Čehi so jako nevoljni, da je Praška policijsko ravnateljstvo prepovedalo slavnosten spreved ob petindvajsetletnici Praškega „Sokola“. Odbor društva je sklenil, da opusti vso slavnost, če bodo prepoved potrdile višje instance.

je Mabel še le zapazila, da je bila lastnica onih bergel mladi družbi na klavirju zaigrala. Kako lepo veže sočutje te ljudi! mislila je; in ta zanimiva stara gospa je gotovo sklepajoči člen. Ali bi se to njeno obličje moglo hliniti? Gospod Dudley se je pač le šalil.

O tem se je prepričala tudi v oblačilnici, kjer je prilično opazovala, kako ljubeznjivo je gospa Parcivalova za bromo prijateljico skrbela, namreč odklonila si je vso postrežbo, katero je po svojej starosti lahko zahtevala ter je le na bromo gospo gledala. — „Dragi moj, ponudi roko svojej materi, rekla je unuku prišedšemu na stopnjice, da bi jo do voza spremiljal; in ker ni bilo generala Parcivala, šla je častitljiva gospa sama do kočije.

„Ta gospa je kaj plemenita žena! Tega sem gotova“, mislila si je Mabel; „a kaj neki je mislil gospod Dudley?“

Ta očitna pohvala in usiljčje se jej vprašanje kazali sta Mabelin dovzetni značaj. V prvej se je izrekalo nje srce, v drugem pa se je izražoval upliv po zunanosti prebujene sumnje. Oh, kaka senca zatemni le po jednokratnem šepetanju peklenske nezaupnosti najlepši predmet!

(Dalje prih.)

Na Tirolskem so v Inomestu zmagali letos pri občinskih volitvah v vseh razredih liberalci. Sedaj bodo imeli pet zastopnikov več v mestnem zboru, nego so jih do sedaj.

V Ogerskem državnem zboru stavlja je poslanec Daniel Iranyi sledečo interpelacijo: „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, ki je, kakor je znano, poluradni organ nemškega kancelarja, razkrila je te dni, več stvari, ki se tičejo okupacije Bosne in Hercegovine, in trdijo, da se okupacija ni sklenila na Berolinskem kongresu, ampak da sta se o tem dogovorili že 1878. leta Avstrija in Rusija. Z ozirom na to, da so te trditve v nasprotju z raznimi izjavami ne le ogerske, ampak tudi skupne vlade, ki se je vedno sklicevala na Berolinski kongres kot pravni naslov, nikakor pa ne na prejšnje dogovore z Rusijo in bi ta stvar uzroke ruske vojne proti Turčiji in tedanjo politiko naše vlade pokazala v vse druge luči, kakor so jo nam tedaj kazali ministri; z ozirom na to, da ta razkritja ne škodujejo le našim prijateljskim odnosom s Turčijo, ampak vzbujajo dvomljenje v odkritosrčno zvezo z Nemčijo, zdi se mi potrebno, če tudi so ogerski oficijozni listi hitro izjavljali, da razkritja neso resnična, da ogerska vlada v zbornici poslancev te trditve za neresnične proglasi, če neso resnične. Vprašam tedaj: „So li trditve „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, ki se tičejo okupacije Bosne in Hercegovine, resnične“. Helfy je pa vlado interpeloval, če je dobila kako uradno povabilo k Pariški razstavi? Če ga je, na kako stališče se misli postaviti proti temu povabilu.

Vnanje države.

Mnogo se sedaj pretresuje po listih, ali sta se res Avstrija in Rusija bili že pred poslednjo rusko-turško vojno, ali pa vsaj pred Berolinskim kongresom sporazumeli o okupaciji Bosne in Hercegovine. „Daily News“ piše o tej stvari Peterburški dopisnik, da je zvedel iz dobrega vira, da je Garčakov bil pregovoril carja, da dovoli Avstriji zasedati Bosno in Hercegovino, ko bi Rusi zasedli Carigrad. Avstrija in Rusija sta bili tudi tajno o tem se že popolnem sporazumeli. Ker pa Rusi neso zasedli Corigrada, mislijo v Peterburgu, da je ta dogovor brez vsake veljave. Pozneje je Rusija Avstriji predlagala, da bi se Bosna dala Srbiji, Hercegovina Črnejgori, samo majhen del severozahodne Bosne bi se pa prepustil Avstriji.

Predsednik bolgarskega ministerstva Radoslavov vrnil se je s svojega potovanja v Sofijo. Če je verjeti vladnim poročilom, se je predsednik prepričal na svojem potovanju, da je bolgarski narod zadovoljen s sedanjo bolgarsko vladno politiko. — Regenta Stambulov in Mutkurov prišla sta koncem minulega tedna v Ruščuk.

Srbska ministerska kriza še ni rešena, toda skoro gotovo je, da ostane še sedanje ministerstvo. Kralj je želel, da bi se sestavilo ministerstvo iz radikalcev in naprednjakov. Pokazalo se je pa, da se tako ministerstvo ne da sestaviti, ker so oseba nasprotja mej vodjama obeh strank prevelika.

Turčija neče ničesar storiti, da bi se hitreje rešilo bolgarsko vprašanje. Noto, katero je Porta mislila odposlati v tej zadevi velevladim, leži že nekaj tednov pri sultanu, in bode najbrž pri njem obtičala.

V Peterburgu so sedaj ruski zastopniki iz Berolina, Haaga, Bukurešta in s Cetinja. Kakor se domneva se ž njimi Giers posvetuje o jako važnih zadevah vnanje politike. — Ruska vlada nekda namerava omejiti igranje na borzah, ker je škodljivo narodnemu gospodarstvu.

Vest lista „Paris“, da sta Rusija in Francija sklenili diplomatsko pogodbo, da bodeta druga drugo branili, se oficijozno zanikava. S tem seveda da se ni rešeno, da bi Rusija in Francija druga druge ne podpirali, samo zavezali se ničesar nista.

Na Kreti je zopet mir, toda nezadovoljnost mej prebivalstvom je tako velika, da najmanjša stvar da lahko povod novi ustaji. V četrtek se je po vsej Kreti slovesno praznoval imendan grškega kralja.

Domače stvari.

— (Osobne vesti.) Z Bleda se nam piše: Pri sobotni volitvi bil je županom izvoljen g. Janez Mallner z vsemi proti jednemu glasu. — Provizorjem na Razborji imenovan je g. Anton Fišer, kaplan v Laškem trgu. — Dosedanji okrajni glavar v Pazinu, grof Manzano, je umirovljen, na njegovo mesto, kot vodja okrajnega glavarstva pride g. Josip pl. Fabris, c. kr. okrajni komisar v Gorici. — Umrl je dne 4. t. m. v Trstu umirovljeni duhovnik Tržaške škofije g. Josip Pristav. G. Martin Prenc, župni upravitelj pri sv. Ivanu, imenovan je župnikom, g. Franjo Repić, kaplan v Borutu, je umirovljen.

— (Iz Gorice.) V noči mej 7. in 8. majem umrl je v Gorici gospod Anton Hribar, vodja na tukajšnji deški vadnici, po dolgi bolezni za jetiko. Pokojni Hribar rojen je bil na Gorenjskem, izšolal se je v Ljubljani, služboval v Vipavi in mnogo let v Gorici. Bil je jako vesten, da preves-

ten uradnik, izvrsten učitelj, spreten pevec, blag značaj, zvest sin svojega naroda. Spreved bode dne 9. t. m. ob 6. uri zvečer. (Več prihodnjic.)

— (Umrl) je včeraj zvečer g. Fran Hrovat, umirovljeni mestni župnik št. Jakobski, v 73. letu svoje dobe, rodop iz št. Jarneja na Dolenjskem. V mašnika posvečen bil je 1838. l., kaplanoval je v Poljanah in Šturji, l. 1845 prišel za kaplana k sv. Jakobu, bil 1850 župnikom imenovan, ter kot tak posloval do 1867, ko je bil imenovan rektorjem zavetišču avstrijskih romarjev v Jeruzalemu. Naš cesar je potovajoč k otvorenju Sueskega prekopa v tem zavetišču prenočeval in pokojniku poklonil dragocen prstan z briljanti in zlato tobačnico, patrijarh Jeruzalemski pa mu je podelil viteški križ božjega groba. Zaradi bolezni na očeh vrnil se je 1871. l. v Ljubljano. Svoje premoženje volil je dobrodušnim zavodom, v prvi vrsti je „Collegium Marianum“. R. I. P.!

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora) v torek 10. dan maja 1887. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. — II. Volitev podžupana. — III. Volitev stalnih osem odsekov mestnega odbora. — IV. Dopolnilne volitve v posebne odseke in komisijone. — V. Stavbinskega odseka poročilo 1. ob oddaji kamnoseških del za 1887. leto; 2. ob uravnavi ceste za streliščem; 3. o končnem računu glede gradnje obreznega zidu pod Hradskega mostom. — VI. Policijskega odseka poročilo ob ustanovitvi šeste lekarne v Ljubljani. Tajna seja.

— (Sv. Florijana) praznovala je včeraj prostovoljna požarna bramba Ljubljanska z njo pa tudi: Šmarijska, prišedši s krasno zastavo Bizaviško, Velška in Domžalska z izvrstno, 30 mož broječo godbo, ki jako dobro svira tudi narodne koračnice „Naprej“, „Pridi Gorenjc“ itd. Po maši v sv. Florijana cerkvi bil je spreved po mestu, potem zabava v g. Ferlinca gostilni. Pri tej zabavi bilo je mnogo napitnic, najpomembnejša pa po našem mnenju ona g. Doberleta, ki nam je povedal, da se namerava ustanoviti zveza kranjskih požarnih bramb (Gauverband), kajti naglašal je, da slovenski komando pri večini požarnih bramb ne ovira združenja. „Tempora mutantur et nos mutamur in illis!“ Pred dobrim letom je g. Doberlet trdil, da bode prej Ljubljana proti Vrhniki nazaj tekla, predno se bode uvelo pri požarni brambi Ljubljanski slovensko poveljevanje. Morda je pa vender le doživimo.

— („Ljudske kuhinje“ desetletnica) priznava se je včeraj prav lepo. Po maši v nunski cerkvi, katere se je udeležil ves odbor, nadaljevalo se je ob 11. uri praznovanje v društvenih prostorih na starem streljšči. Pogoščenih je bilo brezplačno 400 oseb. Najprej je bilo na vrsti 100 revnih dijakov. Vsak dobil je po 4 jedi in čašo piva, ali pa vina. Za njimi so prišli ubogi iz „Reвне hiše“ in drugi iz mesta. Pri tej priliki obiskali so ljudsko kuhinjo: deželni predsednik baron Winkler z gospo soprogo, deželni glavar grof Thurn, mestni župan gospod Graselli, več mestnih odbornikov in kanonik monsignore Jeran, ustanovitelj in skrbni upravitelj dijaške kuhinje. Ko so bili reveži oskrbljeni, vršile so se napitnice na načelnika, g. stotnika Hübschmanna in na njegovo gospo soprogo Hübschmann-Kellner in na gospe in gospodičine, ki v kuhinji neumorno in požrtovalno delujejo že toliko. Društvo „Ljudska kuhinja“ izdalo je ob desetletnici prav dobro sestavljen slavnostni spis, s katerim se bomo v jednej prihodnjih številkih podrobneje bavili, ker nam danes nedostaje prostora.

— (Kneginja Pignatelli) si v Ljubljani ni stekla lovorik, pač pa „fiasco“. Pri sobotnem „koncertu“ bilo je katic 50 poslušalcev, ki so pa večinoma obžalovali, da so prišli, kajti pogrešali so pri kneginji dveh za pevko glavnih lastnostij: glasu in šole.

— (Dijaška kuhinja v samostanu gg. oo. minoritov na Ptuiju) razdelila je meseca aprila t. l. revnim dijakom 419 kosile v vrednosti 62 gld. 85 kr. av. v. Počenši z 20. septembrom m. l. podarila je že 3568 kosile, troškov pa je imela 535 gld. 20 kr. Z nova so za človekoljubno podjetje darovali: gosp. Bezjak Fr., župnik pri sv. Marku niže Ptuja, 5 gld.; g. Sever Josip, župnik v Zavodji, 5 gld.; gosp. Slekovec Mat., kaplan pri sv. Lovrenci na Dravskem polju, 5 gld.; g. Šalamon Fr., kaplan pri sv. Juriji na Šavnici, 3 gld.; gosp. Zupančič Jakob, kaplan pri sv. Lovrenci v Slov.

Gor., 3 gld.; gosp. Jurič Jakob, župan in posestnik pri sv. Lovrenci na Dravskem polju, 2 gld.; „Neimenovan“, 2 gld.; g. Žizek Marko, župnik v Belotincih na Ogerskem, 1 gld.; x+1, 1 gld.; Slava domoljubni duhovščini, kažoči svoje rodoljubje v dejanji! hvala vsem dariteljem učeče se mladine! Nadaljne milodare v sprejema B. Hrtiš, gvardijan na Ptui.

— (Poziv.) „Slovanska Čitalnica v Trstu“ poziva vse častite društvenike na glavni zbor, ki bo v nedeljo 15. maja 1887. l. ob 6¹/₂ uri zvečer. Dnevni red: 1. Govor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo o društvenem delovanju minolega leta. 3. Poročilo blagajnikovo. 4. Poročilo pregledovalnega odseka društvenih računov. 5. Posamični predlogi in interpelacije. 6. Volitev predsednika in odbora. 7. Volitev treh pregledovalcev društvenih računov.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 9. maja. Šuklje ravnokar pri načelni upravi z izrednim uspehom in na vseobče priznanje cele večine govoril.

Budimpešta 9. maja. Včeraj bila tukaj huda nevihta, kakor da bi se bil oblak utrgal. Pet minut padala toča, kakor lešniki debela.

London 9. maja. „Morning Post“ javlja, da je angleška vlada odlonila oficijalno udeležbo Angleške na Pariški svetovni razstavi.

Serajevo 8. maja. Finančni ravnatelj David umrl.

Havre 8. maja. Pri otvoritvi razstave in pri banketu govoril Coblet. V govorih poudarjal, da Francoska želi sporazumljenja z drugimi državami in da ne misli nikogar napasti.

Atene 8. maja. Na Kreti je zopet mir, vender pa razburjenost še ni popolnem pelegla. „Viktoriense“ vrnila se je v Pirej.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (192—30)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 7. maja.

V Trstu: 1, 52, 31, 40, 4.
V Linci: 30, 31, 50, 85, 14.

Umrli so v Ljubljani:

7. maja: Marija Hitti, delavčeva hči, 2¹/₂ let, Gruberjeve ulice št. 5, za jetiko. — Celestina Seršen, konduktarjeva hči, 13 mesec, Poljske ulice št. 38, za plućnico.

8. maja: Fran Hrovat, umirovljeni župnik, 74 let, Sv. Petra cesta št. 27, za vodenico.

9. maja: Peter Ambrož, mestni ubog, 73 let, Karlovska cesta št. 7, za mrtvoudom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 7. maja t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povejen, kgr.	gl. kr.
Rež,	781	Surovo maslo,	96
Ječmen,	487	Jajce, jedno,	2
Oves,	439	Mleko, liter,	8
Ajda,	309	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	455	Telečje,	50
Koruz,	487	Svinjsko,	58
Krompir,	504	Koštunovo,	36
Leča,	250	Pišanec,	70
Grah,	12	Golob,	18
Fizol,	14	Seno, 100 kilo,	285
Maslo,	11	Slama,	312
Mast,	105	Drva, trda, 4 metr.	6
Speh frišen,	64	„ mehka, „	4
	58		

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
7. maja.	7. zjutraj	735-60 mm.	14° C	sl. zah.	obl.	4-00 mm.
	2. pop.	734-08 mm.	15° C	sl. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	731-59 mm.	17° C	sl. vzh.	obl.	dežja.
8. maja.	7. zjutraj	733-23 mm.	11° C	sl. vzh.	obl.	0-30 mm.
	2. pop.	733-47 mm.	15° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	734-69 mm.	11° C	sl. vzh.	d. jas.	dežja.

Srednja temperatura 17°6' in 12°9', za 5°2' in 0°3' nad normalom.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Dunajska borza

dné 9. maja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	80-95	81-10
Srebrna renta	82-25	82-36
Zlata renta	111-90	111-90
5% marčna renta	96-80	96-95
Akcije narodne banke	874	875
Kreditne akcije	278-50	279-20
London	126-95	126-95
Srebro	—	—
Napol.	10-05	10-05
C. kr. cekini	5-98	5-98
Nemške marke	62-27 ¹ / ₂	62-27 ¹ / ₂
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128	gld. —
Državne srečke iz l. 1864	100	75
Ogerska zlata renta 4%	100	20
Ogerska papirna renta 5%	87	40
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	—
Zemlj. ob. avstr. 4 ¹ / ₂ % zlati zast. listi	125	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	50
Kreditne srečke	100 gld. 175	—
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	103
Tramway-društ. velj. 170 gld. n. v.	232	25

Poslano.

(7—17)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče pice,
i kas izkušna lek proti trajnom kašlju pljučevine i
želudca bolesti grkljana i proti mehurnim kataru,
HINKE MATTONIJA
Karlovi vari i Widn.

Dva jako lepa prostora

v nekem mestu na Gorenjskem, na jako dobro obiskovanem kraju, pripravna za vsako podjetje, oziroma tudi z magacini in stanovanjem, oddata se v najem. — Ponudbe naj se pošiljajo pod „K. R. 50“ Frana Müller-ja Annoncen-Bureau-u v Ljubljani. (348—1)

Št. 7924.

(347—2)

Razglas.

Ker sta bila dva tukajšnja konja dalje časa hudo smrkava in je mogoče, da so tudi drugi konji od njih nalezli to nevarno bolezen, naroča se vsem lastnikom konj, da nemudoma objavijo mestnemu magistratu, če pri katerem konji opazijo kako sumno znamenje. Ta bolezen, katera je včasih dolgo skrita, prikazuje se s tem, da se živali začne cediti iz nosnic ali da jej zateko podčeljustne zleze, ali da se v nosnicah spuščajo mali trdi mazulji.

Sumno je tudi, če konj jame težko sopsti, zamolklo pokasljevati in hujšati.

Kdor gosposki ne oznani o pravem času, da mu je živina zbolela za sumno ali očitno nalezljivo boleznijo, tega je po postavi z 29. dne februarja 1880 št. 35 drž. zak. kaznovati z zaporom do 2 mesecev ali globo do 300 gld.

Mestni magistrat Ljubljanski,

dné 6. maja 1887.

Kisla voda, kopališče Radence
s svojo jako obilo „natrio-lithion-kislino“. Garodovi poskusi so dokazali, da je ogljeno-kisla „Lithion“ pri protinu najboljša in najgotovjeje zdravilo.
Vsled obilnega ogljenokisljika, natriona, lithiona je radvanjska kislina voda kot specifikum pri: protinu, kamnji v želodci, mehurji, ledvicah, zlati žili, bramo-ri, brahuru, zlatenici, žledodnih boleznih, kataru. Kopelji, stanovanja, restavracija cenó.
Zaloga: F. Plantz v Ljubljani, F. Sollinger via geppa v Trstu, A. Mazzoli v Gorici, Dr. Ernst Kumpf, lekar v Beljaku, v Celji in Mariboru v vsaki specijalni trgovini. (349-1)

VIZITNICE
priporoča
NARODNA TISKARNA
v Ljubljani.

BRATA EBERL
prodajata najboljše in najcenejše
oljnate barve, lake in firneže
lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje
prstene in kemične barve in čopiče ter vse v
njijino stroko spadajoče blago. (87—68)
LJUBLJANA. Za frančiškansko cerkvijo, v hiši
gospoda J. Vilhar-ja hiš. šte. 4. LJUBLJANA.

Naznanilo.

Slavnemu p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da vsled prevaranja nesem prevzel kavarne št. 2 ter se ob enem zahvaljujem za obili obisk v kavarni v I. nadstropji.

S spoštovanjem
JOSIP KRAMAR,
(358—1) kavarar.

Štev. 1886.

(329—3)

Naznanilo in poziv.

Z ozirom na odlok c. kr. okrajne sodnije v Idriji z dné 2. maja 1887, šte. 1886, se naznanja vsem tistim, kateri imajo do zapuščine po dne 14. septembra 1886 v Idriji brez oporoke umrlem posestniku, mesarju in krčmarju gospodu Francetu Žnidaršiču kakovo terjatev, da pridejo dne 12. maja 1887 ob 9. uri dopoldne v pisarno podpisane c. kr. notarja v Idriji hiš. šte. 108, ter se njim nalaga, da ta dan svoje terjatve do imenovane zapuščine ustmeno prijavijo, ali pa da jih do istega dne pri zgoraj imenovani c. kr. okrajni sodnji pismeno naznanijo, ker bi drugače do zapuščine, če bi taista s plačilom prijavljenih terjatev pošla, ne imeli nobene pravice, razen če imajo kakšno zastavno pravico.

V Idriji, dné 2. maja 1887.

Makso Kosér,

c. kr. notar kot sodnijski komisar.

Gotovi postranski zaslužek

za vsacega.

S prodajanjem zakonito dovoljenih srečk in državnih papirjev na obročna plačila more pri nas vsak olikan in priden človek 100—200 gold. na mesec zaslužiti. Posebno pripravno za trgovce, uradnike in agente, kakor tudi za zavarovalnične zastopnike. Ponudbe naj se pošiljajo na Budapest Bankverein Aktiengesellschaft in Budapest. (197—3)

ŽELODČEVA ESENCA

lekarka Piccoli-ja
v Ljubljani

rabil sem z velikim uspehom proti zastaranim želodčevim boleznim in zlatej žili in prosim mi takoj poslati še 20 steklenic tega izvrstnega sredstva.

Dr. M. Zelič, zdravnik,
pri sv. Ani na Hrvaškem.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštenu povzetju. Poštino trpé p. t. naročnik.

V steklenicah à 10 kr. v Ljubljani samo v lekarni Piccoli, „pri angelji“, Dunajska oesta. V steklenicah à 15 kr. v Novem Mestu v lekarni Rizzioli in v mnogih lekarnah na Štajerskem, Koroškem, Primorskem, Tirolskem, v Trstu, Istri in Dalmaolji. (5—18)

NAJBOLJSI PAPIR ZA CIGARETE JE PRISTNI LE HOUBLON

Francoski fabrikat

CAWLE-jev & HENRY-jev v PARIZU.

Pred ponarejanjem se svari!

Ta papir priporočajo
dr. J. J. Pohl, dr. E. Ludwig, dr. E. Lippmann,
profesorji kemije na Dunajskem vseučilišču,
in sicer zaradi svoje izvrstne kvalitete, nasebne čistosti
in ker mu neso pridjane nikake zdravju škodljive reči.

CAWLE & HENRY
17, rue Béranger, 2 PARIS

(337—1)